

UZASADNIENIE

W dniu 15 lutego 2006 r. Parlament Europejski i Rada uchwałyły dyrektywę 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącą zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającą dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006). W terminie dwóch lat od wejścia w życie wyżej wymienionej dyrektywy zżalało wprowadzić przepisy wykonawcze niezbędne do implementowania tej dyrektywy, co wiąże się z koniecznością dokonania zmian w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo wodne”.

Ogromne trudności związane z implementacją tej dyrektywy związane są ze specyficzną sytuacją, z jaką mamy do czynienia w Rzeczypospolitej Polskiej. Nie mamy wyznaczonych kąpielisk ani podmiotów, które mogłyby być za nie odpowiedzialne. Dotychczas każde miejsce wykorzystywane do kąpeli, bez względu na fakt, czy posiadało właściciela lub organizatora, było objęte nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej, która mając na względzie ochronę zdrowia ludzkiego, za publiczne pieniądze wykonywała dziesiątki tysięcy badań wody w kąpieliskach. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 5, str. 275), zwana dalej „Ramową Dyrektywą Wodną”, oraz dyrektywa 2006/7/WE zmieniają podejście do tego zagadnienia, traktując wodę w kąpielisku jako wydzielony fragment wód powierzchniowych, którego jakość jest zależna od ogólnego stanu ekosystemu, a także wymagając od państw członkowskich podjęcia intensywnych działań mających na celu poprawę jakości wody i ochronę zdrowia.

Ponadto niezbędne okazało się określenie podmiotu, który odpowiadałby za wyznaczenie, które miejsca wykorzystywane do kąpeli należy traktować jako kąpieliska, ponieważ wykorzystywane są do kąpeli przez dużą liczbę osób, a także mają odpowiednią infrastrukturę. Niezbędne jest również wyznaczenie podmiotu odpowiedzialnego za podejmowanie wszelkich działań organizacyjnych, w tym badanie wody, informowanie użytkowników o jej jakości, utrzymywanie kontaktów ze wszystkimi organami odpowiedzialnymi za zarządzanie wodami, na których zlokalizowane jest kąpielisko, oraz podmiotu odpowiedzialnego za sporządzanie profilu wody w kąpielisku.

Ponieważ w chwili obecnej objętych jest nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej 1390 różnego rodzaju miejsc wykorzystywanych do kąpieli mających różną jakość wody, niezbędne okazało się doprowadzenie do 2011 r. do sytuacji, że w Polsce będzie kilkaset wyznaczonych kąpielisk o co najmniej dostatecznej jakości wody, w których będzie można zarządzać jakością wody zgodnie z wymaganiami dyrektywy, a miejsca wykorzystywane do kąpieli będą miały organizatorów dbających o nie. Stąd wprowadzenie podziału na kąpieliska (miejsca, gdzie kąpie się duża liczba osób, zatwierdzone uchwałą rady gminy) i miejsca wykorzystywane do kąpieli.

W art. 1 pkt 2 lit. a projektu (art. 9 pkt 5a i 5c ustawy – Prawo wodne) wprowadzono definicję kąpieliska oraz definicję miejsca wykorzystywanego do kąpieli. Chodzi o wyraźne sprecyzowanie, że tylko kąpieliska, czyli miejsca wyznaczone uchwałą rady gminy, spełniają wszystkie obowiązujące wymagania dyrektywy, są pod stałym nadzorem i kąpiel w nich jest w pełni bezpieczna.

Przez definicję kąpieliska należy rozumieć wyznaczony uchwałą rady gminy, wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, wykorzystywany przez dużą liczbę osób kąpiących się, określoną w uchwale rady gminy, pod warunkiem że w stosunku do tego kąpieliska nie wydano stałego zakazu kąpieli. Dla pozycji wyjściowej przy określaniu dużej liczby osób kąpiących się rada gminy może przyjąć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne (Dz. U. Nr 57, poz. 358), gdzie określono, że na 1 osobę prowadzącą zajęcia przypada nie więcej niż 15 uczestników. Biorąc jednak pod uwagę wielkości kąpielisk na różnym terenie (np. kąpieliska górskie są mniejsze niż kąpieliska morskie) właściwe wydaje się pozostawienie radzie gminy jako gospodarzowi na swoim terenie dookreślenie dużej liczby osób kąpiących się. Natomiast przez miejsce wykorzystywane do kąpieli rozumie się wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, niebędący kąpieliskiem i wykorzystywany do kąpieli.

Należy podkreślić, że „miejsce wykorzystywane do kąpieli” jest pojęciem wykraczającym poza dyrektywę i nie spełnia jej wymagań. Jednak mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa osobom kąpiącym się podczas zorganizowanego krótkotrwałego wypoczynku letniego (obozy harcerskie, sezonowe ośrodki wypoczynkowe lub gospodarstwa agroturystyczne) przewidziano możliwość nadzoru sanitarnego nad jakością wody w zakresie

zapewniającym wyeliminowanie zagrożeń zdrowotnych w czasie kąpieli. Jednocześnie nie obciążając organizatorów wysokimi wymaganiami dyrektywy oraz dużymi kosztami inwestycyjnymi w infrastrukturę kąpieliska, niewspółmiernie wysokimi do przedsięwzięcia, jakim jest miejsce wykorzystywane do kąpieli, tym samym umożliwiono korzystanie z wód do kąpieli małym podmiotom gospodarczym czy też organizacjom.

Projekt zakłada zmianę koncepcji sprawowania nadzoru nad jakością wody w kąpielisku. Kontroli jakości wody podlegać będą wyłącznie kąpieliska oraz miejsca wykorzystywane do kąpieli posiadające organizatora. Rozwiązanie to jest zgodne z założeniami dyrektywy 2006/7/WE przewidującej kontrolę jakości wody tylko w kąpieliskach posiadających organizatora. W przypadku osób kąpiących się w miejscu, które nie zostało wyznaczone przez radę gminy jako kąpielisko, będą to robiły na własne ryzyko. Jest to krok na drodze do upodmiotowienia obywateli, którzy sami będą decydować, czy podejmują ryzyko kąpieli w wodzie o niepewnej jakości, czy też w kontrolowanym kąpielisku. Kąpiel w miejscu tradycyjnie wykorzystywanym do kąpieli, jeżeli nie uzyska ono statusu kąpieliska, będzie zatem możliwa na własne ryzyko kąpiącego się.

O tym, czy w danym regionie miejsce wykorzystywane do kąpieli będzie kąpieliskiem i jest w stanie spełniać wymagania dyrektywy, decydować będzie rada gminy. Obowiązek ten wynika z ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.), która nakłada na gminy działania należące do spraw publicznych o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów, w tym sprawy z zakresu ochrony zdrowia, kultury fizycznej i turystyki, terenów rekreacyjnych i urządzeń wodnych. Także ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1675, z późn. zm.) nakłada na organy jednostek samorządu terytorialnego obowiązek organizowania działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej (do której należy pływanie) oraz tworzenie odpowiednich warunków materialno-technicznych do jej rozwoju. Zadania te powinny być realizowane w szczególności poprzez popularyzację walorów rekreacji ruchowej, tworzenie, organizowanie, utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo-rekreacyjnej. Organy samorządu terytorialnego są także, zgodnie z ustawą – Prawo wodne, organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami.

Zgodnie z proponowanymi regulacjami rada gminy określi corocznie do dnia 31 maja, w drodze uchwały, wykaz kąpielisk na terenie gminy lub na polskich obszarach morskich przyległych do danej gminy.

Organizator kąpieliska jest natomiast obowiązany do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego sezon kąpielowy, w którym kąpielisko ma być otwarte, przekazać wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta wniosek o umieszczenie w wykazie kąpielisk na terenie gminy lub na polskich obszarach morskich przyległych do danej gminy wydzielonego fragmentu wód powierzchniowych, na których planuje utworzyć kąpielisko.

Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przygotowuje przedmiotowy projekt uchwały obejmujący wykaz planowanych kąpielisk, sporządzony po rozpatrzeniu powyższych wniosków oraz wydzielonych fragmentów wód powierzchniowych, na których planuje utworzyć kąpieliska, dla których będzie organizatorem. Następnie wójt, burmistrz lub prezydent miasta podaje do publicznej wiadomości projekt uchwały w sposób zwyczajowo przyjęty, określając formę, miejsce i termin składania uwag oraz propozycji zmian do tego projektu uchwały, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia.

Wójt, burmistrz lub prezydent miasta rozpatruje uwagi oraz propozycje w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia upływu terminu ich składania.

Projekt uchwały wójt, burmistrz lub prezydent miasta, najpóźniej do dnia 15 kwietnia, przekazuje do zaopiniowania właściwym: dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu, a w przypadku kąpielisk położonych na polskich obszarach morskich również właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, państwowy powiatowy inspektor sanitarny i dyrektor urzędu morskiego, w terminie 14 dni, wydają opinie do przekazanego projektu. Brak opinii w tym terminie uznaje się za akceptację przesłanego projektu (art. 1 pkt 3 projektu ustawy dotyczący art. 34a ustawy – Prawo wodne).

Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi i aktualizuje ewidencję kąpielisk (art. 1 pkt 3 projektu ustawy dotyczący art. 34b ust. 1 ustawy – Prawo wodne).

Organizator kąpieliska jest obowiązany niezwłocznie zgłosić zmianę danych zawartych w ewidencji kąpielisk.

Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przechowuje dokumentację stanowiącą podstawę wpisu do ewidencji kąpielisk przez okres pięciu lat od dnia dokonania danego wpisu. Prowadzenie ewidencji kąpielisk jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej. Wójt,

burmistrz lub prezydent miasta wpisuje kąpieliska lub aktualizuje wpis do ewidencji kąpielisk w terminie 14 dni od dnia podjęcia właściwej uchwały.

Ponadto wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do nieodpłatnego przekazywania informacji zawartych w ewidencji kąpielisk na wniosek właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego lub organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami.

Organizator jest obowiązany oznakować kąpielisko. Jakość wody w tym kąpielisku powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach, które będą wydane na podstawie art. 50 ust. 3 ustawy – Prawo wodne.

Organizator miejsca wykorzystywanego do kąpeli wykonuje badanie jakości wody nie wcześniej niż 14 dni przed dniem rozpoczęcia jego funkcjonowania oraz przynajmniej raz w trakcie jego funkcjonowania, a także każdorazowo w przypadku wzrokowego stwierdzenia zanieczyszczeń niekorzystnie wpływających na jakość wody i mogących stanowić zagrożenie zdrowotne dla kąpiących się tam osób. Organizator miejsca wykorzystywanego do kąpeli jest obowiązany oznakować miejsce wykorzystywane do kąpeli oraz niezwłocznie przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu wyniki tych badań oraz informacje o wystąpieniu zmian, które mogą wpływać na pogorszenie jakości wody.

Jakość wody w miejscu wykorzystywanym do kąpeli powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach, które będą wydane na podstawie art. 50 ust. 3 ustawy – Prawo wodne.

Na podstawie wyników badania wody państwowy powiatowy inspektor sanitarny dokonuje bieżącej oceny jakości wody, czy spełnia ona wymagania określone w przepisach, które będą wydane na podstawie art. 50 ust. 3 ustawy – Prawo wodne.

W przypadku gdy wyniki badań wykonanych przez organizatora mogą wskazywać na to, że woda w miejscu wykorzystywanym do kąpeli nie spełnia wymagań określonych w przepisach, które będą wydane na podstawie art. 50 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, właściwy państwowy powiatowy inspektor sanitarny przeprowadza kontrolę urzędową, o której mowa w art. 163 ust. 2 ustawy – Prawo wodne.

Państwowy powiatowy inspektor sanitarny jest obowiązany także do:

- 1) nieodpłatnego, niezwłocznego przekazywania, wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta informacji dotyczących oceny jakości wody w kąpielisku i miejscu wykorzystywanym do kąpeli, klasyfikacji wody w kąpielisku oraz zakazu kąpeli.

Informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, wójt, burmistrz, prezydent miasta niezwłocznie zamieszcza w ewidencji kąpielisk;

2)nieodpłatnego, niezwłocznego przekazywania organizatorowi pochodzących z kontroli urzędowej ocen jakości wody w kąpielisku i miejscu wykorzystywanym do kąpieli oraz klasyfikacji wody w kąpielisku.

Po podjęciu uchwały, o której mowa w art. 34a ust. 1 ustawy – Prawo wodne, wójt, burmistrz lub prezydent miasta informuje właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego o liczbie kąpielisk i podaje przyczynę zmian w liczbie kąpielisk w porównaniu do poprzedniego sezonu kąpielowego (art. 34f ust. 1 ustawy – Prawo wodne).

Zgodnie z art. 34f ust. 2 ustawy – Prawo wodne Główny Inspektor Sanitarny przed rozpoczęciem sezonu kąpielowego informuje Komisję Europejską o liczbie kąpielisk i podaje przyczynę zmian w liczbie kąpielisk w porównaniu do poprzedniego sezonu kąpielowego.

W art. 34g ustawy – Prawo wodne zawarto upoważnienie do wydania rozporządzenia dla ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia szczegółowego zakresu danych i informacji objętych ewidencją kąpielisk, wzoru ewidencji kąpielisk oraz sposobu oznakowania kąpieliska i miejsca wykorzystywanego do kąpieli, mając na względzie zagrożenia zdrowotne dla kąpiących się osób, a także przekazywanie społeczeństwu aktualnych informacji o jakości wody w kąpielisku i miejscu wykorzystywanym do kąpieli oraz zaleceniach organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

W art. 34h ustawy – Prawo wodne zawarto możliwość dla organizatorów kąpielisk do ich łączenia, w przypadku gdy kąpieliska sąsiadują ze sobą, kąpieliska uzyskały zbliżone oceny jakości wody za poprzednie 4 lata, profile wody w kąpielisku wskazują na wspólne czynniki ryzyka lub ich brak.

Organizatorzy kąpielisk mogą także dokonywać podziału kąpielisk gdy jest to uzasadnione jakością wody w kąpielisku lub jego części.

Łączenie albo podział kąpielisk odbywa się w trybie przepisów art. 34a i art. 34f ust. 1 ustawy – Prawo wodne oraz wymaga stosownego uzasadnienia.

Ważną kwestią jest, iż w przypadku zaprzestania prowadzenia przez organizatora kąpieliska lub miejsca wykorzystywanego do kąpieli, tracą one swój status, a organizator obowiązany jest usunąć oznakowanie tych miejsc.

Kąpielisko może również funkcjonować, jeżeli jakość wody w nim została sklasyfikowana co najmniej jako dostateczna. Jeżeli natomiast woda w kąpielisku została zakwalifikowana jako niedostateczna, kąpielisko może funkcjonować pod warunkiem podjęcia działań mających na celu:

- 1) ochronę zdrowia ludzkiego i poprawę jakości wody, w tym celu wprowadzono zakaz kąpieli w danym sezonie kąpielowym albo tymczasowy zakaz kąpieli;
- 2) ustalenie przyczyn nieosiągnięcia dostatecznej klasyfikacji jakości wody w kąpielisku;
- 3) zapobieżenie, zmniejszenie lub wyeliminowanie przyczyn zanieczyszczenia;
- 4) przekazanie społeczeństwu informacji dotyczących jakości wody w kąpielisku w sposób niebudzący wątpliwości co do stwierdzonych zagrożeń.

W celu pełnego wdrożenia dyrektywy 2006/7/WE konieczne jest sporządzanie także tzw. profili wody w kąpieliskach. Ich częścią składową są: opis cech fizycznych, geograficznych i hydrologicznych, nie tylko wody w kąpielisku, ale również wód powierzchniowych wokół kąpieliska lub powyżej kąpieliska dla rzek w celu określenia zanieczyszczeń, które mogłyby być źródłem zagrożeń zdrowotnych, oraz identyfikacja tych zanieczyszczeń. Część informacji potrzebnych do sporządzenia profilu zawarta jest w katastrze wodnym. Może zaistnieć potrzeba przeprowadzenia dodatkowych badań lub opracowań. Organy posiadające informacje, które mogą być wykorzystane przy sporządzaniu profilu, zostały zobowiązane do udostępniania ich nieodpłatnie i pobierania jedynie opłaty związanej z kosztem przygotowania dokumentów. Natomiast podmiot sporządzający profil wody w kąpielisku został zobowiązany do przekazania go właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a w przypadku kąpielisk morskich – właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego (art. 1 pkt 4 projektu ustawy).

Przy sporządzeniu profilu wody dla wyznaczonych kąpielisk za najistotniejsze uznano czynniki fizyczne, geograficzne, hydrogeologiczne, prądy wodne, przenoszone zanieczyszczenia, jakość wód. Zgodnie z zawartą definicją przez profil wody w kąpielisku rozumie się zespół danych i informacji, dotyczących cech fizycznych, geograficznych

i hydrologicznych wody w kąpielisku oraz wód powierzchniowych, mających wpływ na jej jakość, wraz z identyfikacją i oceną przyczyn występowania zanieczyszczeń mogących wywierać niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku i stan zdrowia osób z niego korzystających (art. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy).

Z uwagi na powyższe do przygotowania przepisów dotyczących sposobu sporządzania profilu wody w kąpielisku (w art. 38a dodany ust. 7) zobowiązany został minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem do spraw gospodarki wodnej, ministrem do spraw gospodarki morskiej i ministrem do spraw zdrowia.

Ponieważ obecnie we wszystkich organizacjach międzynarodowych i w prawodawstwie wprowadza się przepisy dotyczące prowadzenia nadzoru własnego nad produkowanym wyrobem lub jakością świadczonych usług, wprowadzono przepis określający obowiązki organizatora kąpieliska, w tym obowiązek prowadzenia kontroli wewnętrznej (art. 163 ust. 4 ustawy – Prawo wodne). Także organizator miejsca wykorzystywanego do kąpeli został zobowiązany do prowadzenia badania wody w celu ustalenia, czy jej jakość gwarantuje bezpieczeństwo kąpiącym się (art. 34d).

Określone powyżej zasady dbania o jakość wody w kąpielisku stosuje się odpowiednio do miejsc wykorzystywanych do kąpeli. Zważywszy jednak na swój z zasady efemeryczny charakter, miejsca wykorzystywane do kąpeli nie podlegają obowiązkowi tak ścisłej ewidencji i surowej kontroli wewnętrznej oraz urzędowej jak kąpieliska.

Nie podlegają one także konieczności podawania do wiadomości publicznej w serwisie internetowym.

Nadzór nad jakością wody, jej ocenę i klasyfikację prowadzą organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Wyróżniono ocenę jakości wody: bieżącą, po sezonie kąpielowym i czteroletnią. Ocena bieżąca służy do orzeczenia o jakości wody i ewentualnie o jej niedopuszczeniu do użytkowania w przypadku złych wyników mikrobiologicznych lub zakwitów sinic. Ocena dokonywana po zakończeniu sezonu kąpielowego służy do sporządzania raportów składanych Komisji Europejskiej o stanie jakości wody w krajowych kąpieliskach. Ocena czteroletnia służy do ustalenia klasyfikacji jakości wody w kąpielisku. Zgodnie z zaleceniami dyrektywy wprowadzono cztery klasy jakości wód: niedostateczną, dostateczną, dobrą i doskonałą. Dyrektywa 2006/7/WE zobowiązuje ponadto państwa członkowskie do zagwarantowania, że najpóźniej do końca sezonu kąpielowego w 2015 r. wszystkie wody w kąpieliskach osiągną status co najmniej „dostateczny” oraz że państwa członkowskie podejmują praktyczne

i proporcjonalne środki w celu zwiększenia liczby kąpielisk, w których woda klasyfikowana jest jako „doskonała” lub „dobra”. W tym celu niezbędne jest sprawowanie nadzoru nad powstawaniem i funkcjonowaniem kąpielisk oraz podejmowanie stosownych działań naprawczych.

Doprecyzowano również przepisy dotyczące „stałego zakazu kąpeli”, zostało to uwzględnione w art. 163b ustawy – Prawo wodne.

Pierwszą klasyfikację oraz status jakościowy wód w kąpieliskach należy sporządzić najpóźniej w 2015 r., uwzględniając ostatni i trzy poprzedzające sezony kąpielowe. Natomiast organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej będą nadzorować kąpieliska wyznaczone uchwałą rady gminy.

W projekcie doprecyzowano wymóg dotyczący co najmniej dostatecznej klasyfikacji wody, aby kąpielisko mogło być zorganizowane, oraz sposobu postępowania w przypadku zakwalifikowania wody jako „niedostateczna”. Oprócz podjęcia działań naprawczych jest niezbędne poinformowanie społeczeństwa o występujących zagrożeniach zdrowia.

W projekcie wprowadzono obowiązek informowania społeczeństwa o jakości wody w kąpielisku przez różne organy, w zależności od ich kompetencji, oraz możliwość udziału społeczeństwa w tworzeniu, przeglądzie i aktualizacji wykazu kąpielisk poprzez zgłaszanie uwag do projektu uchwały rady gminy wyznaczającej kąpieliska.

W celu ułatwienia wypełnienia obowiązków organizatora kąpieliska w projekcie wprowadzone zostały zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska pozwalające organizatorom kąpieliska, w okresie dziesięciu lat od wejścia w życie niniejszej ustawy, ubiegać się o dofinansowanie przez Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej kosztów związanych z wykonywaniem obowiązków nałożonych na organizatora kąpieliska (art. 2 i 5 projektu ustawy). Jest to element działań zmierzających do poprawy jakości wody w kąpieliskach i zwiększenia liczby kąpielisk, w których jakość wody jest sklasyfikowana jako „doskonała” lub „dobra”.

W okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy dofinansowanie wynosi do 100 % udokumentowanych nakładów. Po dwóch latach od dnia wejścia w życie ustawy dofinansowanie wynosi do 50 % udokumentowanych nakładów (art. 5 projektu ustawy).

Projektowane wejście w życie przedmiotowej regulacji określono na dzień 1 stycznia 2011 r., (art. 6 projektu ustawy) z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 w zakresie dotyczącym art. 34a, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r.;
- 2) art. 1 pkt 13 w zakresie dotyczącym art. 163c ust. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Projektowane zmiany w ustawie są niezbędne do pełnej implementacji dyrektywy Rady 76/160/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/7/WE. Uchylenie przepisów dyrektywy 76/160/EWG przez przepisy dyrektywy 2006/7/WE jest rozłożone w czasie i zakończy się do dnia 31 grudnia 2014 roku. Termin implementacji dyrektywy 2006/7/WE do ustawodawstwa krajowego upłynął w dniu 24 marca 2008 r. Projekt zawiera wyłącznie regulacje niezbędne do implementacji dyrektywy.

Jedynym wyjątkiem jest art. 1 pkt 17 umożliwiający zmianę nazewnictwa dwóch substancji PCB (polichlorowanych bifenyli) i PCT (polichlorowanych trifenyli). Zmiana ta ma na celu uaktualnienie nazewnictwa chemicznego substancji uwzględnianych w tworzeniu profili wody i ocenie jej stanu.

Brak implementacji dyrektywy do prawa krajowego został zarejestrowany jako naruszenie prawa Unii Europejskiej według ewidencji Komisji Europejskiej pod nr 2008/0453, który powinien zostać usunięty.

Projektowana ustawa nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy został stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stosowania prawa (Dz. U. 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Głównego Inspektoratu Sanitarnego. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie cytowanej wyżej ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Projektowane zmiany w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne obejmują zakresem regulacji Ministerstwo Zdrowia, Ministerstwo Środowiska, Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz instytucje im podległe lub nadzorowane, takie jak organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Ochrony Środowiska, regionalne zarządy gospodarki wodnej, Państwowej Służby Hydrologiczno-Meteorologicznej, organy administracji morskiej. Zmiany te obejmą również swoim działaniem organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organizatorów kąpielisk i osoby kąpiące się.

2. Zakres konsultacji społecznych

Równoległe do uzgodnień międzyresortowych projektowana regulacja została skonsultowana z następującymi podmiotami:

- 1) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 2) Narodowym Instytutem Zdrowia Publicznego – Państwowym Zakładem Higieny;
- 3) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 4) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju;
- 5) Biurem Wspierania Lobbying Ekologicznego;
- 6) Krajową Izbę Gospodarki Morskiej;
- 7) Polską Izbą Turystyki;
- 8) Fundacją „Partnerstwo dla Środowiska”;
- 9) KK NSZZ „Solidarność”;
- 10) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych;
- 11) Forum Związków Zawodowych.

Podmioty powyższe nie zgłosiły, poza Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, uwag do projektu.

Po rozszerzeniu projektu o przepis art. 4 został on zaakceptowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 2009 r.

Na skutek uwag wniesionych do projektu ustawy, zredagowano przepisy usuwające w art. 3 ust. 3 brak implementacji przepisu określonego w art. 5.3. i 5.4. dyrektywy 2006/7/WE dotyczących doprowadzenia do zaklasyfikowania jakości wody w kąpieliskach do 2015 r. przynajmniej do statusu „dostatecznego” oraz dążenie przez właściwe organy do zwiększenia liczby kąpielisk zaklasyfikowanych jako „dobre” lub „doskonałe”.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rzeczpospolita Polska została zobowiązana do implementacji przepisów dyrektywy do prawodawstwa krajowego do dnia 24 marca 2008 r., natomiast w aspekcie ustalenia profili wodnych do dnia 24 marca 2011 r.

Ponadto Rzeczypospolita Polska zobowiązała się, że najpóźniej do końca sezonu kąpielowego 2015 r. woda we wszystkich funkcjonujących kąpieliskach osiągnie przynajmniej jakość „dostateczną”.

Projektowane zmiany będą wymagały badań oraz opracowywania analiz, ocen i raportów, w których będą uczestniczyły organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Ochrony Środowiska, Państwowej Służby Hydrologiczno-Meteorologicznej oraz regionalnych zarządów gospodarki wodnej. Będą one finansowane z budżetu państwa.

Natomiast organizatorzy kąpielisk zostali zobowiązani do prowadzenia kontroli wewnętrznej i przygotowania profilu wody w kąpielisku, co będzie wiązało się z koniecznością zlecenia badań i opracowań stosownym podmiotom. W przypadku przejęcia obowiązków organizatora przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta zadania te powinny zostać potraktowane jako zadania finansowane z dochodów własnych. Natomiast prowadzenie ewidencji kąpielisk, wykorzystywanej przez inne organy samorządowe i rządowe, do którego zostali zobowiązani wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast, powinno być finansowane jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.

Obecnie do Komisji Europejskiej raportowane są 353 kąpieliska, a pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest ogółem 1390 kąpielisk i miejsc wykorzystywanych do kąpieli.

Wpływ nowelizacji ustawy – Prawo wodne na finanse poszczególnych podmiotów uzależniony będzie od liczby kąpielisk, które będzie należało objąć nadzorem.

Organizator kąpieliska, którym może być również samorząd gminny, ponosi koszty badań jakości wody w trakcie trwania sezonu kąpielowego i w okresie dziesięciu lat od wejścia w życie niniejszej ustawy i może ubiegać się o dofinansowanie przez Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej kosztów związanych z wykonywaniem obowiązków nałożonych na organizatora kąpieliska, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.).

W ciągu pierwszych dwóch lat dofinansowanie wynosić będzie do 100 % udokumentowanych nakładów. W dalszych latach będzie ono wynosić do 50 % udokumentowanych nakładów.

Koszt badania laboratoryjnego jednej próby wody w zakresie 2 podstawowych parametrów mikrobiologicznych wynosi około 170 zł. Do tego należy doliczyć koszty pobrania próby (dojazd na kąpielisko, transport do laboratorium, czas pracy próbkobiorcy) w wysokości 30 – 130 zł. Średni, ogólny koszt jednej kontroli jakości wody w kąpielisku będzie więc wynosił około 250 zł. Biorąc pod uwagę fakt, że wymagane są min. 4 próby w sezonie będzie to dla organizatora kąpieliska wydatek minimum 1000 zł, a w związku z koniecznością przeprowadzania badań dodatkowych w celu potwierdzenia ustąpienia zanieczyszczenia można przyjąć, że średni koszt nadzoru nad jakością wody w kąpielisku, prowadzonego przez organizatora w ramach kontroli wewnętrznej, to około 1500 zł. Niestety do czasu wyznaczenia po raz pierwszy wykazu kąpielisk, nie wiadomo, ile ich będzie ogółem i ile z nich będzie organizowanych przez samorząd gminny. Obecnie nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej objętych jest prawie 1390 różnego rodzaju miejsc wykorzystywanych do kąpieli, natomiast w 2007 r. raportowane do Komisji Europejskiej były jedynie 353 kąpieliska. Liczba kąpielisk oficjalnie wyznaczonych przez wójtów, burmistrzów lub prezydentów miast będzie wynosiła około 500 – 1000 kąpielisk. Ogólny koszt badania wody przez organizatorów kąpielisk, w ramach kontroli wewnętrznej, wyniosłby więc około 750 tys. zł – 1,5 mln zł.

Podmiotem, na którego budżet będzie miała wpływ niniejsza regulacja, jest Państwowa Inspekcja Sanitarna. Jej koszty związane są z koniecznością przeprowadzania badań jakości wody przed sezonem kąpielowym i każdorazowo w sytuacji mogącej powodować pogorszenie jakości wody, jak również w celu potwierdzenia konieczności wydania

tymczasowego zakazu kąpieli. Można przyjąć, że Państwowa Inspekcja Sanitarna będzie wykonywała minimum 2 – 3 badania wody dla każdego kąpieliska. Gdyby wyznaczono około 500 – 1000 kąpielisk, byłby to koszt 250 – 375 tys. zł do 500 –750 tys. zł. Ponadto przepisy zobowiązują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej do nadzoru nad kontrolą wewnętrzną prowadzoną przez organizatorów, co wiąże się z koniecznością okresowych kontroli w kąpieliskach, przeglądu prowadzonej przez organizatora dokumentacji, dokonywaniem bieżących ocen jakości wody na podstawie wyników dostarczonych przez organizatora. Ponadto organy te są zobowiązane do opiniowania uchwał, dokonywania analiz, ocen, klasyfikacji, a także prowadzenia internetowego serwisu kąpieliskowego.

Dyrektywa nie precyzuje wymagań co do zakresu, częstotliwości, miejsc i punktów badań niezbędnych do określenia profilu jakości wody w kąpielisku. W chwili obecnej niemożliwa jest ocena kosztów tego przedsięwzięcia. Dlatego też w przedstawionej nowelizacji można jedynie określić zakres odpowiedzialności oraz założenia do przepisów wykonawczych. Obecnie trwają jeszcze w Komisji Europejskiej dyskusje na poziomie grup roboczych. Określenie kosztów związanych z wykonywaniem profilu wody w kąpielisku będzie możliwe dopiero z chwilą tworzenia tych przepisów. Dopiero wtedy minister właściwy do spraw środowiska określi, kto, kiedy i jakie informacje będzie zobowiązany dostarczyć. Zgodnie z przepisem art. 1 ust. 2 dyrektywy, jej celem jest zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska oraz ochrona zdrowia ludzkiego w uzupełnieniu Ramowej Dyrektywy Wodnej. Ewentualne niewywiązanie się Rzeczypospolitej Polskiej z podjętych zobowiązań jest niewątpliwie zagrożeniem osiągnięcia celów środowiskowych. Może stanowić to podstawę do dokonania przeglądu i dostosowania programu monitoringu wód powierzchniowych prowadzonego przez organy nadzorowane przez ministra właściwego do spraw środowiska. Z chwilą ustalenia wykazu kąpielisk, które będą poddawane ocenom, klasyfikacjom i raportowaniu, wskazane będzie lokalizowanie tam punktów monitoringowych służących określeniu, czy cele środowiskowe realizowane są w sposób właściwy. W przypadku gdy w pobliżu kąpieliska nie będzie punktu monitoringowego, część badań niezbędnych do sporządzenia profilu wody w kąpielisku zmuszony będzie wykonać organizator kąpieliska.

Należy zauważyć, że wdrożenie dyrektywy do prawodawstwa polskiego może spowodować koszty dla jednostek samorządu terytorialnego, związane m.in. z koniecznością uregulowania gospodarki ściekowej. Nie są to jednak koszty nowe. Już od wielu lat samorzady gminne

realizują swoje zadania z zakresu usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych. Posiadają stosowne plany ich realizacji. Z chwilą wdrożenia przepisów dyrektywy, organy jednostek samorządu terytorialnego powinny przede wszystkim dokonać ich przeglądu i ewentualnej korekty.

Projektowane zmiany w ustawie – Prawo wodne będą wymagały prowadzenia i aktualizacji ewidencji kąpielisk. Zadanie to zostało określone jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej. Koszt prowadzenia ewidencji zależy jest od liczby kąpielisk w danej gminie. W Polsce jest 700 gmin, na terenie których znajdują się obecnie nadzorowane kąpieliska, a w 44 jest 5 lub więcej kąpielisk. W przypadku gmin typowo turystycznych o dużej liczbie kąpielisk, niezbędne będzie zatrudnienie osób, które będą systematycznie prowadziły i aktualizowały ewidencję, przeprowadzały analizy, współpracowały z innymi organami, nadzorowały organizatorów kąpielisk pod kątem wywiązywania się z nałożonych obowiązków związanych z ewidencją i informowaniem społeczeństwa. Osoby te powinny również podejmować działania, w przypadku gdy z ocen otrzymanych od właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego wynikać będzie, że jakość wody w wyznaczonych kąpieliskach pogorszyła się i może nastąpić lub wystąpiło zagrożenie dla zdrowia kąpiących się. Samorząd gminny jako jeden z organów odpowiedzialnych za gospodarowanie wodami na swoim terenie, powinien w takich sytuacjach ustalić przyczyny pogorszenia jakości wody i zaplanować działania, które powinny być podjęte w celu usunięcia takiego ryzyka (np. uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej). Koszt prowadzenia ewidencji jednego kąpieliska został oszacowany na 100 zł w skali roku. Zadanie to będzie najprawdopodobniej wykonywane w formie prowadzenia bazy danych w arkuszu kalkulacyjnym wykorzystywanym już przez administrację gminy. Przy założeniu że wszystkie funkcjonujące obecnie kąpieliska zostaną wyznaczone uchwałami rad gminy, łączny koszt prowadzenia ewidencji kąpielisk przez wszystkie gminy w Polsce wyniesie 139 000 zł w skali roku.

Wszystkie podmioty związane z zarządzaniem jakością wody w kąpieliskach zostały zobowiązane do informowania ludności, każdy w zakresie swoich kompetencji. Główny Inspektor Sanitarny podejmie starania w celu pozyskania środków z funduszy Unii Europejskiej do realizacji zadania polegającego na stworzeniu serwisu kąpieliskowego, współdziałającego ze stacjami sanitarno-epidemiologicznymi, Regionalnymi Zarządami Gospodarki Wodnej i Wojewódzkimi Inspektoratami Ochrony Środowiska, którego koszt

został oszacowany na 7 000 000 zł. Będzie on systematycznie rozbudowywany i dostosowywany do wymagań dyrektywy. Opierać się będzie na podejmowanych corocznie uchwałach wyznaczających kąpieliska, danych zawartych w ewidencji prowadzonej przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, ocenach i klasyfikacjach przeprowadzanych przez państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych i innych dostępnych informacjach.

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Koszty łącznie w zł
Prowadzenie ewidencji kąpielisk	139 000	139 000	139 000	139 000	139 000	139 000	834 000

Pełne oszacowanie kosztów implementacji dyrektywy w skali całego kraju będzie możliwe dopiero po pierwszym roku obowiązywania, z chwilą zebrania informacji, ile kąpielisk zostało wyznaczonych przez wójtów, burmistrzów lub prezydentów miast. Należy również dodać, że koszty te zostaną rozłożone na lata 2010 – 2016.

4. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja prawna będzie miała niewielki wpływ na rynek pracy. Gminy (ok. 40), które posiadają po kilka wyznaczonych kąpielisk, powinny zatrudnić osoby zajmujące się zarządzaniem jakością wody w kąpieliskach. Pozostałe mogą przekazać te obowiązki już zatrudnionym pracownikom. Badania jakości wody będą w zdecydowanej większości wykonywane w już istniejących laboratoriach Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana regulacja prawna będzie miała wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Na skutek implementacji dyrektywy 2006/7/WE może nastąpić wzrost zapotrzebowania na inwestycje dotyczące gospodarki ściekowej i usług turystycznych.

Organizator kąpieliska lub organizator miejsca wykorzystywanego do kąpiei zobowiązani zostaną do prowadzenia kontroli wewnętrznej, obejmującej badanie jakości wody,

sporządzenie do dnia 24 marca 2011 r. profilu wody w kąpielisku, będącego jednym z elementów niezbędnych dla stwierdzenia, czy dany fragment wód powierzchniowych może być wykorzystany jako kąpielisko, oraz informowania użytkowników o jakości wody i zaleceniach Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Koszt obsługi laboratoryjnej dla jednego kąpieliska (4 próby w sezonie kąpielowym) wyniosą około 1 tys. zł. Koszty sporządzenia profilu wody są obecnie niemożliwe do oszacowania i będą zależne od usytuowania kąpieliska. Dla niektórych z nich będzie to koszt zebrania danych i sporządzenia samego opracowania, bo wszystkie informacje znajdują się w katastrze wodnym. Zgodnie z niniejszym projektem dane zawarte w katastrze wodnym, niezbędne do sporządzenia profilu wody w kąpieliskach, będą udostępniane nieodpłatnie. Mogą jednak zdarzyć się sytuacje, że kąpielisko będzie usytuowane na zbiorniku wodnym, którego warunki w szczególności geograficzne, fizyczne będą znacznie odbiegały od warunków charakterystycznych dla najbliższego punktu monitoringu prowadzonego przez Inspekcję Ochrony Środowiska. Wtedy może być konieczne wykonanie dodatkowych badań. Organizator kąpieliska będzie zobowiązany zamieszczać na tablicy informacyjnej zlokalizowanej w bezpośrednim sąsiedztwie kąpieliska informacje dotyczące jakości wody i zaleceń państwowego powiatowego inspektora sanitarnego. Koszt zainstalowania i utrzymywania tablicy uzależniony będzie od potrzeb organizatora i może wynieść od kilkudziesięciu (tablica z płyty lub drewna) do kilkuset a nawet więcej złotych (tablica elektroniczna).

Natomiast organizatorzy miejsc wykorzystywanych do kąpiei zostaną zobowiązani do zbadania wody przynajmniej dwa razy w sezonie (około 500 zł) oraz do informowania osób, które zwrócą się do nich z pytaniem, oraz okazywania wyników badań.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Jednostki samorządu terytorialnego jako odpowiedzialne za rozwój turystyki, dbałość o tereny rekreacyjne i obiekty użyteczności publicznej powinny podjąć skuteczne działania, aby tego typu obiekty spełniały określone wymagania. Będzie to skutkowało większą troską o poprawę jakości wód powierzchniowych, może się przyczynić do rozwoju turystyki, a tym samym wpłynąć na rozwój regionów o dużej liczbie kąpielisk. W przeciwnym wypadku jednostka samorządu terytorialnego może liczyć się z wydaniem zakazu kąpiei, co może pociągnąć za sobą znaczne ograniczenie liczby turystów odwiedzających dany region.

Sytuacja taka może dotknąć zwłaszcza regiony z dużą liczbą kąpielisk, nieuregulowaną gospodarką ściekową, o niskich dochodach własnych, mające trudności z pozyskiwaniem dodatkowych środków finansowych.

Pełne implementowanie dyrektywy 2006/7/WE, stosowanie się do jej zaleceń i udział w europejskim systemie raportowania jakości wód w kąpieliskach (zwłaszcza nadmorskich) z uwzględnieniem współrzędnych geograficznych, może wpłynąć na wzrost turystyki zagranicznej. Obecnie ocena jakości wody w polskich kąpieliskach jest dostępna dla ogółu obywateli poprzez udostępnienie przedmiotowych informacji w internecie. Informacja o dobrej jakości wody będzie niewątpliwą reklamą i przyczyni się do zwiększenia liczby turystów z zagranicy.

7. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi

Wprowadzenie kontroli jakości wody przez organizatora kąpieliska wpłynie na większą dbałość o dany obiekt. Przyczyni się również do wzmożenia jego działań w sprawie poprawy jakości wody w celu uzyskania oceny „doskonałej” lub „dobrej”. Właściciele wraz z mieszkańcami będą mobilizować właściwe organy gminne do intensywnych działań w zakresie poprawy gospodarki ściekowej, zapobiegania zanieczyszczeniom w wodzie. Wpłynie to niewątpliwie na poprawę jakości wody w kąpielisku i zmniejszenie ryzyka zagrożeń zdrowotnych. Ponadto możliwość aktywnego udziału społeczeństwa w tworzeniu, przeglądzie i aktualizacji wykazu kąpielisk poprzez zgłaszanie propozycji, uwag lub skarg przyczyni się do wzrostu świadomości obywateli o zagrożeniach, z jakimi mogą się spotkać, a także dotyczącej wymagań, jakim powinno odpowiadać kąpielisko. Łatwy dostęp do informacji i promowanie obiektów o „doskonałej” jakości wody wpłynie na świadomy wybór miejsc, w których można kąpać się bezpiecznie, a tym samym wpłynie korzystnie na zdrowie ludzi.

8. Wpływ regulacji na środowisko

Zmiany wprowadzone w nowelizacji ustawy – Prawo wodne mają na celu implementację dyrektywy 2006/7/WE do krajowych przepisów. Celem ww. dyrektywy jest „zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska oraz ochrona zdrowia ludzkiego w uzupełnieniu do dyrektywy 2000/60/WE”.

Zarządzanie jakością wody w kąpieliskach zakłada permanentną kontrolę jakości wody zgodnie z precyzyjnie ustalonym harmonogramem pobierania próbek, określenie klasyfikacji oraz profilu wody w kąpielisku, a także regularną aktualizację danych charakteryzujących jej jakość. Na podstawie danych z badań są prowadzone coroczne i czteroletnie oceny jakości wody. Ocena jakości wody w kąpielisku odnosi się do opisu cech fizycznych, geograficznych i hydrologicznych, a także jakości wód powierzchniowych w zlewni danej wody, na której jest zlokalizowane kąpielisko. Dokonywana ma być identyfikacja i ocena przyczyn zanieczyszczeń, które mogłyby mieć wpływ na wodę w kąpielisku oraz niekorzystnie wpływać na stan zdrowia kąpiących się. Wszystkie te dane mają być zorientowane przestrzennie na mapach. Do zbierania i przesyłania współrzędnych geograficznych określających lokalizację punktów kontrolnych wykorzystywane mają być odbiorniki GPS. System informatyczny rejestracji danych oraz programy tworzonych baz danych, prowadzonych przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, pozwolą precyzyjnie monitorować i natychmiast reagować na wszelkie zmiany jakości wody na konkretnym obszarze, tym samym będą służyć do autentycznej kontroli i szybkiego reagowania w momencie pojawienia się zanieczyszczenia. Natychmiastowe powiadamianie organów jednostek samorządu terytorialnego przez wszystkie inspekcje sprawujące nadzór nad jakością wody wpłynie niewątpliwie na wzrost świadomości osób odpowiedzialnych za ochronę środowiska na podległym terenie. Prowadzenie pomiarów i badań oraz zbieranie wszelkich możliwych informacji w systemie monitoringowym będzie doskonałą bazą danych i podstawą do podejmowania odpowiednich działań naprawczych w procesie zarządzania wodami, co w efekcie przyczyni się do poprawy jakości środowiska.